

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Google Inc.

Druga strona postępowania: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Interwenienci: Wikimedia Foundation Inc., Fondation pour la liberté de la presse, Microsoft Corp., Reporters Committee for Freedom of the Press i in., Article 19 i in., Internet Freedom Foundation in., Défenseur des droits

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „prawo do usunięcia łączy” w postaci ustalonej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 13 maja 2014 r. na podstawie przepisów art. 12 lit. b) i art. 14 lit. a) dyrektywy z dnia 24 października 1995 r. należy interpretować w ten sposób, że operator wyszukiwarki internetowej jest zobowiązany, w razie uwzględnienia wniosku o usunięcie łączy, do usunięcia łączy we wszystkich nazwach domen swojej wyszukiwarki w taki sposób, aby sporne łączy nie pojawiały się już niezależnie od miejsca, z którego uruchomiono wyszukiwanie według imienia i nazwiska wnioskodawcy, w tym poza terytorialnym zakresem stosowania dyrektywy z dnia 24 października 1995 r.?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy „prawo do usunięcia łączy” w postaci ustalonej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w ww. wyroku należy interpretować w ten sposób, że operator wyszukiwarki internetowej w razie uwzględnienia wniosku o usunięcie łączy jest jedynie zobowiązany do usunięcia spornych łączy z wyników wyświetlanych w następstwie wyszukiwania według imienia i nazwiska wnioskodawcy w nazwie domeny odpowiadającej państwu, w którym, jak się uznaje, złożono wniosek lub – szerzej – w nazwach domen wyszukiwarki, które odpowiadają krajowym rozszerzeniom tej wyszukiwarki dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej?
- 3) Czy ponadto w uzupełnieniu zobowiązania, o którym mowa w pytaniu drugim, „prawo do usunięcia łączy” w postaci ustalonej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w ww. wyroku powinno być interpretowane w ten sposób, że operator wyszukiwarki internetowej uwzględniający wniosek o usunięcie łączy jest zobowiązany do usunięcia za pomocą techniki zwanej „geo-blokowaniem” dla adresu IP uznanego za zlokalizowany w państwie miejsca zamieszkania beneficjenta „prawa do usunięcia łączy” spornych wyników wyszukiwania według jego imienia i nazwiska, lub – bardziej ogólnie – dla adresu IP uznanego za zlokalizowany w jednym z państw członkowskich podlegających dyrektywie z dnia 24 października 1995 r., niezależnie od nazwy domeny wykorzystanej przez internautę dokonującego wyszukiwania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Liège (Belgia) w dniu 23 sierpnia 2017 r. – Ministère public/Marin-Simion Sut

(Sprawa C-514/17)

(2017/C 347/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministère public

Strona pozwana: Marin-Simion Sut

Pytania prejudycjalne

Czy art. 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584⁽¹⁾ można interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania do czynów, za które została orzeczona kara pozbawienia wolności przez sąd państwa wydającego nakaz w przypadku, gdy te same czyny podlegają w państwie wykonującym nakaz tylko karze grzywny, a zatem niemożliwe jest – zgodnie z prawem krajowym państwa wykonującego nakaz – wykonanie kary pozbawienia wolności w wykonującym nakaz państwie członkowskim, ze szkodą dla resocjalizacji osoby skazanej oraz jej więzów rodzinnych, społecznych, gospodarczych lub innego rodzaju?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s.34)

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-526/17)

(2017/C 347/32)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara, P. Ondrůšek, A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że przedłużając do dnia 31 grudnia 2046 termin wygaśnięcia koncesji na roboty budowlane dotyczącej autostrady A 12 Civitavecchia-Livorno, bez publikacji ogłoszenia o przetargu, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 i 58 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114), z późniejszymi zmianami;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że przedłużenie do dnia 31 grudnia 2046 r. koncesji na roboty budowlane dotyczącej autostrady A 12 Civitavecchia-Livorno stanowi zmianę istotnego warunku tej koncesji; zważywszy, że chodzi o istotną zmianę tej koncesji, takie przedłużenie oznacza udzielenie nowej koncesji na roboty budowlane i jako takie powinno zostać ogłoszone w drodze publikacji ogłoszenia o przetargu. Ponieważ jednak publikacja taka nie miała miejsca, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 i 58 dyrektywy 2004/18/WE.
